

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Negyedévre 1 frt 25 kr.
Félévre 2 „ 50 „
Egész évre 5 „ — „

Megjelenik minden szerdán
és szombaton.

Egyes szám ára 7 kr.

Hirdetéseket felvesz s rendkívül
olcsó áron közöl a kiadóhivatal.

SZABADSÁG

SZERKESZTŐSÉG

és

KIADÓHIVATAL:

Széchenyi-u. 45. sz.
a Wagner és Szelényi (ez-
előtt Gedeon és Tsa) nyom-
dája. Ide küldendők a lap
szellemi részét illető köz-
lemények, valamint az
előfizetési díjak, hirde-
tések, nyilvántartások és rek-
lamációk.

POLITIKAI LAP. A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT KÖZLÖNYE.

Egyes példányok Groszman J. antiquar-üzletében, Falkenstein S. dohánytözsdejében, Hesz Jenő, Gubás F., Groszmann J és Nagy Lajos fűszerkereskedésében kapható.

A bevégzett aratás.

Azt írják, azt sirják országszerte, hogy rengeteg nagy terjedelmű vidékeken nincs már többé aratási kérdés. A gazda egész évi munkájának gyümölcsét, a gazda és munkás összes reményességét tönkretette egy szellőnek különös fordulása, egy felhőnek szokatlan alakulása, egy ostoba véletlen, mint a hitetlenek mondják, vagy az Isten akarata, mint a vallásosak hiszik.

Ebből a borzasztó szerencsétlenségéből, ebből a jégverésből, melynek nyomán sötét inség támad, görcsös koldusbot nő fel, köny fakad, jajszó hallik és a szó legszorosabb értelmében vett proletáriátus terem ennek mindenféle borzalmaival, ebből a szerencsétlenségéből két momentum emelkedik ki a gondolkodó elmék előtt, melyek mindenike végtelen súlyos vádak tartalmaz. Vádolja a gazdát könnyelműséggel, de százszor súlyosabban vádolja az intéző hatalmakat hibás, sőt bűnös politikával.

*

A gazdák hibája, különösen a kisgazdáké, nem csekély. Magyarországon minden embernek, a ki földet szánt fel a végből, hogy abba magot vessen, magot vet el azért, hogy gabonát arasson, mód és alkalom van nyujtva arra, hogy termését az idő viszontagságai ellen biztosítsa. Ez a biztosítás az én véleményem szerint legelső sorban önmaga és családja iránti kötelesség ugyan, mert minden embernek legelső kötelessége az önfentartás. De kötelessége a haza iránt is, a közjó, a társadalom, az egyház, a község iránt, melyek mind áldozatot követelnek azon tagjaiktól, kiknek Isten módot nyujtott arra, hogy a tőlük jövő áldásos dolgokért ellenszolgálatot adhassanak, mondjuk: adókat fizessenek.

Természetesen azoknak, a kik ily biztosítás mellőzésével kötelességet mulasztanak, igen fontos és komoly mentségük van abban, hogy a társulatok, melyeknél kárbiztosítások történhetnek, nem azt tartják főcéljának, hogy a közbiztonságra, a közönség jóllétének előmozdítására mindent elkövessenek, hanem kufárok, kik elkövetnek mindent azon célból, hogy saját zsebük teljék.

Hogy ily céljaikban ki az első és fő segítőjük, arról később beszélünk.

Tehát a gazdák hibásak ugyan, ha saját érdekükben és a haza érdekében vetéseiket nem biztosítják, de mentségüket alaptalannak mondani nem lehet.

*

Sokkal súlyosabb beszámítás alá esik a másik vád. A helytelen gazdasági politika vádja.

Az Isten minden természeti tényezőt megadott arra, hogy hazánkban a teljesen tönkrement kispar helyébe élénk, erőteljes, nagy gyáripar fejlődjék, de megtagadott egyet az emberek szívéből. Drága és jó érczet, szentet terem a hegyek méhe, százmillio lóerőt képviselnek a rohanó folyók, ugyanannyit a gondolatlan őserdők, százezerszer annyi kincset ér a dolgozni szerető és dolgozni tudó nép értelmi és anyagi ereje. És ez a temérdek kincs mind parlagon hever, elfolyik, pusztul, éheznek az egyetlen tulajdonság hián, mely nélkül vezetőink szűkölködnek, az önállóságra törekvés hiányán. Mindezekben a drága javakon, elkallódó és nyugvó erőkön végigfekszik, mint egy kővel lidércnyomás: Ausztria. Az ő fejlett gyári ipara nem engedi, hogy arany lehessen a kőből, villamosság a folyónak erejéből, kincs az emberek képességéből.

Ebből folyik, hogy az az éltető ér, mely mai világban minden népnek, minden országnak főütőere, az ipar, Magyarországon — semmi.

Természetes láncz az ország népessége között ez volna: őstermelő (földműves), feldolgozó (ipar) és fogyasztó (mondjuk: szellemi munkás). Nálunk a közbelső láncszem hibázik és ennek megint kettős rossz következménye van. Egyik az, hogy az iparunkat uraló Ausztria a nyersterményt olyan olcsón veszi, a mint akarja, mert a közös vámokat ő uralja és ugyanez okból a feldolgozott készítményeit oly drágán adja a mi fogyasztóinknak, a mint ő akarja. A másik következmény pedig az, hogy egész gazdaságunk csupán az őstermelésre van alapítva. Ha az aratás sikerül, élünk, ha nem sikerül, éhen halunk.

Ezt az egészségtelen állapotot tartja fenn a mostani közösügyes alapon álló kormánypolitika. Hiányát, bűnét, rosszaságát a látni szerető, gondolkodni tudó ember mindig érzi, a gazdának, a munkásnak akkor ötlük szemébe, ha — *elveri a jég*. Akkor látja meg, mily ferde állapot az, ha egy országnak jólléte attól függ, merről fúj a szél, hogyan alakul a felhő; hogy mi mindig lutrizunk azért, hogy Ausztria mindig biztosan nyerjen.

De ha már kormányunk oly szorosan ragaszkodik a függéshez, ha nem látja

be, hogy ninesen annyi vérünk, melylyel ezt a piócát is traktálhatnánk, miért nem hat legalább arra, hogy a gazdának, ki biztosítani nem mer, ne legyen meg a fönebb említett mentsége? Hát a mint kezébe vette az iskolázást, a törvénykezést, árulja a dohányt, az istenadta sőt, a szeszt, a mint kufárkodik mindennel, a miből haszna van, miért nem veszi biztos, erős és tiszta kézbe a biztosítások ügyét is?

A felelet könnyű is, nehéz is. Könnyű, mert mindenki tudja és nehéz, mert szégyenletes.

Mindenki tudja, hogy azoknak a külföldről bevándorolt, vagy belföldi névvel, de idegen pénzzel dolgozó, önhaszonlesó társaságoknak, melyeknek főcélja népünk zsarolása, *óriási hatalma van a magyar parlamentben*. Szégyen, iszonyú szégyen, hogy a magyar népnek országgyűlési képviselői között számosan és számtalanul vannak hasonló kufár társaságok megbízottai, a kiknek „igen” szavazatára a kormánynak szükség van és a kiknek darázsfszékébe nem lehet belenyulni a mai kormányrendszernek, mert létük tőlük függ.

*

És mert megnyergelte őket az osztrák, mert nyakukon ülnek a vigéczek, azért nem fejlődik ki a magyar gyáripar, azért elpusztul a magyar gazda, azért éhen hal a magyar munkás.

— Hát nagyságos képviselő urak, a kik hirtok, iparosok, a kik nem vagytok és gazdák, a kik pusztultok, — ki csinálja Magyarországon az elégedetlenséget, ki az oka a — — *szoczializmusnak*?

(A. E.)

Meditatio

vagyis

a jóságos Istenről való kegyes elmélkedés

Kit imhol is jó lélekkel és szeretettel ajánlok nagyjóság barátom-uramnak, Juhász László íródeáknak, az Ur hívséges igaz szolgájának, nekem igen-igen kedves és egyképszerűemetes atyámfiának, mind e világ jelenvaló során, mind pedig a maga-maga temérdek keserű bajain való elbusultában és tűnődési közben illyest, sokakat forgatván jámbor elméjében.

Egy névtelen bús Deák.

*

„Én erős Istenem, hitem és menybéli reményiségem, kinek kezeműve ez a csuda-szép végtelen világ, ki alkotsz, és formálsz vala mindeneket, lelkes és lélek nélkül valót mind az idők végtelenségéig és a termé,

szet örök rendjében, ki fenséges valóddal — valamiként a fényesség napsugár — betöltesz engem és vélem egyetemben a nagy mindenség mindahány részecskéjét, im hódolattal hajlik meg Előtted az én térdem s szívem eltelik szóval imádsággal, Hozzád való áhitatos hévvel!

Óh Istenem! Minden nagyok legnagyobbja, legnagyobbak közt egyedül nagy, egyedül való!

Mily igen kicsiny vagyok én Reád nézvést, teremtett férged, ki embernek titulázza enmagát, mely hitvány és felette igen nyavalyás mértedben mindenkép! . . .

Te vagy a mélység, te vagy a magasság egyben minden nagysággal és ékességgel teljes, ámde nincsen mérték Hozzád való, elegendő, alkalmas, valameddig a világ világ.

Együgyü elmém szárnyaszegetten hull alá eleje utján, ha talántán Feléd emelkedik, hogy megmérne, hogy megfogna Személyedre, ki pedig megmérhetetlen és megfoghatatlan vagy a te Valóságodban minden anyaszülte emberfiának örökös mindétig.

Jóságos Istenem!

Vihartámasztó, villámokatráló hatalmas Adonaj! Minden elevenek és holtak ítélő bírója.

A te Kezedből jő az élet, melynek vége a halál!

A te kezedből jő a halál, melynek tellye élet!

Igen, igen! Mivelhogy az élet, — ha bármely formában is — voltaképen egy és örök, mikép Te vagy Örökkévaló!

S ha jő a sárgaképü Thanatos fagyos ujjával megilletve szívem tájékát, bizony holtra válok azon mód; most életszin kék orcám mikép az alabástromkő megferehedik akkoron és megkeményszik egyben, jó magam mindenben gyökerestül megfoghatkozom, lehullok mint ősz utóján a dércsipe falevél; minden javam jószágomnak, hirem, nevem és

sok másfajta hívságaimnak egyszeriben rövidsége léssen. Átalán, bizony, végem leend, de omló testháram széthulló porában is ott vagy, ott léssen a te lehelleted! A te lehelleted; elvim, melytől élemednek nagy szaporán fák, virágok, mindennemű fűszerszámok is illatoznak egyben jó illatozással.

Ülvén trónusodban, a magas levegő-égbe helyeztetten, bévül a kék firmamentum gyönyörűsége csillagsátorán, uralkodol dicsőségben és igazitod mindenek sorát.

Akaratod törvény, mely bételik mindeneken egykép.

Hogy a szépen világló csillagok rohamvást egymásba ne iramodjanak, hanem rendre keringjenek, hogy a dagadó tengerek, folyók és minden édes vizek tulajdon medrekben maradjanak vesztég, hogy minden teremtett állatnak légyen meg a párja, páros szerelemre, hogy a szülének a gyermek gyermekek, ennek meg a szülő szülő légyen — Te akaratod és úgy van; ámbátor másképp is lehetne, ha nem te uralkodnál s felettünk a király a vak-szerencse volna . . .

Te vagy édes Atyánk, étellel, itallal, minden jóval gondozója földi Fejedelmeknek, minden Hadnagyoknak, Tisztartóknak és egyéb Hatalmasoknak, vagy tekintetes fő-főuraknak, mindennemű rangos népnek, ugymint a szegény Lázárnak, ki száraz kenyéren vízzel töltözik s rongyokkal fedezi ő testét, még sem cserélne amazokkal — jó sokszor.

Te meghallod a jajjongónak jajsavát, a haldoklónak utolsó sóhaját, minden igaz léleknek buzgó imádságát!

Te meggyógyítod a betegek nyavalyáját, gyógyító fűszerszám nélkül, drága kenet nélkül. Kinyujtod karodat az özvegyek és árvák felé, Te segéled őket, ha miben szükségét látnak, az ártó ellenében is fegyvert Te szolgáltatasz!

Nagy vagy Te, bölcs vagy Te és felette igen hatalmas, oly igen, hogy hangos szavával az én szám ki sem is mondhatja! . . .

Szivedben kegyelem és jóság lakozik!

Ki légyen Hozzád hasonlatos?!

Óh égi Atyám, Mindenható Isten, ki a csillagokon túl lakván lakozol, világosíts meg engem, erősíts meg engem, s emeld fel Hozzád lelkemet, hogy megösmérem a Te utaidat és a jóra való minden parancsaidat.

Téged áhitalak, jóreggeltől késő estvéig sóhajtozván, Téged vágyva-vágylak, kit ugyan nyakasan tagadtam eleddig, mivelhogy nem találtalak átalán, — most meg vagy: im, a szívemben, ott is, annak is a kellős közepiben; mert — tudjátok meg feleim — hogy az Isten maga a szeretet, a béke, a kegyelem! . . .

Ha ki miként szeret és irgalmas, valameddig életi fonala tart, úgy azonkép nyilatkozik meg ő benne, mindnyájunknak édes Atyja a jóságos, örök Isten!

Légyen áldva, áldva, örökké áldva nagy neve! Szélah!"

Menekülés a nyár elől.

Miskolcz, július 5.

Most már teljes erővel tüzel a nyár. Az ég hatalmas tűzkorongja, mintha csak tiltakozni akarna a tudósvilág „rosszakaratu híresztelés“-e ellen, csak azért is megmutatja, hogy eszeágában sincs kibékülni, sőt ellenkezőleg oly pazarul szórja tűzét, mintha az eddigi jégviharokért a kamatok kamataival gyarapodnék égető heve s mintha az örökkévalóságban még jóval tulterjedne az ő uralkodása.

Ez, azt hisszük, elég nagy mondás. De szolgáljon e nagy mondás indokul az a hőség, mely jelenleg felperzsel bennünket. A legtöbb ember itt is hagyná a város falait, a naphevetől áttüzesedett házsorokat, a nagy hőt kisugárzó aszfaltos utcákat, a forró légkört, melyek együttvéve egy óriási befűtött kemenczévé varázsolják a várost.

A „SZABADSÁG” TÁRCZÁJA.

Okosan házasodjunk.

— A „Szabadság” eredeti tárczája. —

Ismerek egy szép, szőke kis leányt, a ki nagyon okosan tud csevegni.

Máig sem tudom, hogy csakugyan szerelem volt-e, a mit ez iránt a szőke kis leány iránt éreztem, hanem az való igaz, hogy összes gyermek-ábrándjaim ő körülte csoportosultak. Mert bizony meglehetősen gyermek voltam még akkor, a midőn először megláttam.

Akkor töltöttem be huszonkettedik évemet. Majdnem mindennapos voltam náluk, de arról, hogy szeretem, soha egy szót sem szóltam. Féltem attól, hogy kinevet, vagy megharagszik s akkor nem nézhetek többé azokba a szép kék szemekbe s nem hallhatom csilingelő dévaj kacagását. Ezekben volt minden boldogságom és gyönyörűségem.

Mért is olyan önző az ember, hogy mindig többet akar s megfontolás nélkül követelő lesz.

Születés-napomat emlékezetessé akartam tenni. Nagyon gondoltam és megírtam az első szerelmes levelet életemben.

Vagy, vagy . . . Bizonyoságot akartam. Elvégre is egy huszonkét éves férfinak (pláne,

ha már bajusza is van) joga van ajánlatot tenni.

Hogy mi minden volt abban a levélben összeírva, arra már határozottan nem emlékszem, csak annyit tudok, hogy emlegettem soha nem muló tiszta szerelmet (de hazug egy frázis pedig ez), az ő beszédes kék szemeit, határtalan boldogságot stb. Utóiratképen pedig ez állott: „Imádot Mariska! Most, hogy a nevetem akartam leírni, egy kövér tinta-csepp freccsent az ingem elejére, épen a szívem fölött. Ha visszautasít, úgy nem sokáig lesz ott ez a fekete pont, pirosra fogja azt festeni a szívem vére! (Azt hiszem, ez az a folt, a mely tisztít.)

Kérem, ne méltóztassanak ezen nevetni, mert én nagyon komolyan vettem a dolgot s hogy még sem úgy történt, azt első sorban a Mariska kisasszony okos fejcskéjének köszönhetem.

Mikor teljesen elkészültem a levélírással, gondosan összehajtogatva, zsebre vágtam s telve kétséggel és reménnyel, beállítottam hozzájuk.

Szokott egyszerű szivességével fogadott.

Jó ideig szótlanul üldögéltünk s olyan izgatottság vett rajtam erőt, hogy semmi sem jutott eszembe, csak azon tépelődtem, hogy kellene feltűnés nélkül kezeihez jutatnom a levelet.

Utoljára is ő adott jóra való ötletet.

— Nézze csak, — mondá — maga rendszeren szokta olvasni az újságokat; beszéljen valamit a spanyol-amerikai eseményekről, tudja, a politika érdekel egy kissé.

— Parancsára, Mariska nagysám. A napilapok épen a mai számban közlik szó szerinti szövegét annak a jegyzéknek, a melyet a pápa intézett a washingtoni kormányhoz; humanus és keresztényes magatartásra intvén az Uniót. Higyje el, sokért nem adnám, ha ennek az elbizakodott kapzsi nációnak jól az orrára koppintana valamelyik nagy potentát. Megérdemelné. Egyébiránt tessék, itt vannak az érdekesebb táviratok — s ezzel átnyújtottam az én szerelmes leveletem.

De hát nem azért volt ő olyan okos kis leány, hogy nyomban át ne látta volna, hogy ez csak csel fogás a mama megtévesztésére, a ki gyanutlanul kötögetett az ablaknál.

Nyilván azt gondolhatta a Mariska, hogy ez bizonyosan valami érdekes szemelvény lesz a Mantegazza vagy a Schenk professzor elméleteiből, a mit megígértem neki egy izben — s azzal a kifogással, hogy egy szallagot kell keresnie a ruhájához, bement a másik szobába.

No, most mi lesz? gondoltam magamban. Félreértés elkerülése végett sietek megjegyezni, hogy az én ideálom a mellett, hogy igen okos, korrekt kis leány, teljesen

A ki csak teheti, fürdőre utazik, fölkeresi az árnyas, szellős helyeket, hogy a nyár egy részét üdüléssel töltsse.

A hivatalokban megüresednek a szobák, szép sorrendben fölváltva szabadságra mennek az állam s a köztörvényhatóságok közegei.

Az állami adminisztráció nagy gépezetének „kerekei”, „hengerei” s egyéb alkatrészei ilyenkor javító műhelybe kerülnek. A megkopott, meglazult részeket kijavítják, megacélozzák, kifényesítik, hogy újra helyt álljanak s fölfrissülve, megújulva folytassák a munkát.

Még a Mars fiak is szabadságotatják magukat s a mennyire a „szolgálat” megengedi, utnak eresztik őket, hogy a nap hevében megbarnult arczbőrük a nyugalmas magányban, a hűvös szobában s a parkok és sétányok árnyaiban visszanyerje eredeti színét s az elcsigázott arcok újra felüdüljenek s a szabadság letelte után a fölhangzó dobpergés, kürt harsogása mellett könnyen és vígan viselhesék el a „strapá”-t.

Mi, a redakció szolgálatában álló munkások, nem igen nyaralhatunk.

A nyár hevének legjavát itthon kell elszenvendünk. Szolgáljon ez mentségül, ha valaki furcsának találná, a mikor a mi műhelyünkbe bekopogtat, a riportertől a szerkesztőig turista ingig levetkőzve találja a szerkesztőséget. Nagy a meleg: a nyár hevében nem lehet másként.

Igérjük, hogy a hűvös ősz beáltával szalonképes öltözékben fogadjuk látogatóinkat, csak most, ebben a „kutyameleg”-ben, ne szóljanak meg bennünket a mi otthoni pongyolánkért.

(Hogy van az, hogy a *kutyamelegben* lasabban telnek a „*kutyányelvek*”? A szedőgyerek.)

— **A mai közgyűlés.** Rendkívül fontos s a város jövőjére messze kiható ügyet tárgyal ma, azaz július hó 6 án délután 3 óra-

kor Miskolc város képviselőtestülete. *Miskolc város szabályozási tervét, a városrendezés nagy munkáját* az e végre kiküldött 36 tagú bizottság egy évi fáradozás után megkésztette s azt terjeszti most elfogadás végett a városi közgyűlés elé. Régen volt ilyen fontos tárgy a közgyűlés asztalán, éppen azért hisszük és reméljük, hogy a városi képviselő urak mind egy szálig jelen lesznek s résztvesznek ennek a fontos ügynek elintézésében.

H I R E K.

Turisták tánczvigalma.

— 1898. július hó 1. —

„Mindent beváltottak, a mit ígértek.” E néhány szóval lehetne leginkább jellemezni a pénteken lezajlott turista-tánczvigalmat. Pedig nagyon sokat, nagyon szépet ígértek ám derék turistáink, úgy, hogy e tánczvigalomról nyugodt lélekkel el lehetett mondani: „az előjelekből ítélve e multság szokatlanul fényesen fog sikerülni”. Valóban, úgy is történt. Turistáink oly fejedelmi fényt és pompát fejtettek ki, minőt már régen láttunk Miskolcon. Megmutatták, hogy ők valóban turisták, kik nem járt utakon haladnak, hanem újabb, gyönyörködtetőbb utat törnek, nem törődve a fáradsággal s tetemes anyagi kiadásokkal. — Fáradozásukat teljes siker koronázta, mert míg egyrészt tánczvigalmukon nemcsak a város, de a környék közönségének színe-java teljes számban megjelent, másrészt nemes célra is szép összeg pénz gyűlt egybe.

A fényes siker *Bulyovszky* Gusztáv bál-elnök s a rendező bizottság érdeme, kik mindannyian feladatuk magaslatán állottak. Hiányos volna e tudósítás, ha ki nem emelnék *Balogh* Bertalan bámulatra méltó tevékenységét, a multság szervezésében kifejtett ügyességét, mindenre kiterjedő figyelmét.

Bulyovszky Gusztáv bál-elnök után a multság sikerében őt illeti a palma.

Megpróbáljuk leírni a látottakat, bár csak látni, gyönyörködni lehet az ily tündéri, szemképrázató látványosságban, de annak hű és teljes képét adni majdnem lehetetlen.

Mindjárt a bejárat ut megválasztása valóságos Columbus tojása. Mig eddig az első szűk és görbe uton jutott be a közönség, most a második, egyenes irányú, széles ut vezetett a táncz helyiséghez. Ugy a bejárat, mint az egész ut pazar fényvel és pompával volt kivilágítva és diszítve. A merre a szem tekintett, mindenfelől ezerféle színváltoztatban látszott a mesteri kivilágítás.

Az érkező vendégeket a figyelmes rendezőség fogadta s vig cigányzene kísérete mellett vezette be a fényben uszó táncz helyiségbe. Itt ismét volt miben gyönyörködni, mert a tánczterem diszítése és kivilágítása fejedelmi volt. A diszes közönség hullámozása a különféle színes lángok, tűzcsokok hatása alatt elbűvölő látványt nyújtott. Majd felváltva katonas cigányzene hangjai mellett elkezdődött a táncz, a legkedélyesebb hangulatban, folyton fokozódó tűzzel tánczoltak egészen virradtig. — A hölgyek névsorát, a mennyire csak a jelen voltak nagy száma miatt lehetséges, a következőkben adjuk:

Leányok: Ambrózy Ilonka, Mihálffy Bella, Haury Etelka, Stankovits Danica, Kassay Irén, Tóth Erzsike, Dvorszky Ilonka, Szaffka Gizella, Plank Margit, Bistey Mariska, Novák Cornél, Kerékgyártó Irén, Kerékgyártó Margit, Szabó Margit, Szabó Piroska, Gubás Gizella, Martonffy Anna és Erzsike, Györy Mariska, Marcsekényi Mariska, Berkovetz Matild, Soltész Nagy Elza, Knoblauch Margit, Fischer Margit, Rostetter Erzsike, Prázai Ida, Bródy Lujza és Malvin, Weisz Cornél és Etel, Gansel Etel, Szerdahelyi Sárika, Torkos Etelka, Antony Mariska, Jezsovcis

emancipált életnézetekkel bír s ha valaki e fölötti csodálkozásának ad kifejezést, rendszeren ilyen formán világosítja föl az illetőt:

— Lássá, én azt tartom, tudni mindent jó nekünk nőknek is s nagyon helytelen a leányokat együgyű tudatlanságban nevelni oly dolgok iránt, a melyek különben is összefüggésben vannak az étellel s evvel az ósdi módszerrel már igen sok szomorú s a czéllal teljesen ellenkező eredményt értek el a hivatott és avatott nőnevelők. Elvégre is, ha a sebes patakot szűk korlátok közé szorítják, a legkisebb áradás alkalmával kicsap a medréből s a kristálycseppekből bűzhödt pocsolyák lesznek.

Hát biz ezek nagyon különösen hangzanak egy gyermeklányka eperajkáról. Vagy ez is csak a századvégi idők jele?

Pár percz mulva belépett. Félve tekintetem arczába, hogy kiolvassak belőle valamit.

Egy rövidke ideig vizsgálódva tekintett reám, aztán komoly, csendes hangon csak ennyit szólt:

Engedjen meg, most el kell mennem H. ügyvédhez, hanem jöjjön el holnap délután — s egész halkan utána tette — magam leszek csak idehaza.

Köszöntem és jöttem. Nem tudtam elgondolni, hogy vallomásom milyen hatást gyakorolt reá s mint vélekedik felőlem. Szavaiból sem tudtam semmi bizonyosat kimagyarázni,

hiszen sokszor oly megfoghatatlan volt előttem ez az okos, végtelenül kedves teremtes.

Még a lélegzetem is elakadt, a mint másnap délután bekopogtattam.

Egyedül volt. Alig fogadta a köszönetemet. Egy székre mutatott vele szemben, hogy üljek le. Vártam, hogy ő szóljon előbb, én nem voltam rá képes, annyira erőt vett rajtam a félelem. Egy darabig szótlánul nézett a levegőbe, miközben ujjaival gépiesen gyürte a levelemet, a mely ott feküdt előtte az asztalon. Meglátszott rajta, hogy küzdök a belsejében valami s szép arcza idegesen rángatózott. De csak egy pillanatig; a következő perczen már teljesen olyan volt, mint a hogy mindig láttam. Nyílt, beszédes tekintet, mosolygós arcz, de mintha nehezére esett volna ezt a szokott kifejezést magára erőszakolni.

Végre megszólalt.

— Hígyje meg, édes barátom, megkímélhetett volna ettől a meglepetéstől. Azért nevezem meglepetésnek, mert magát sokkal komolyabb és higadtabb fiúnak ismertem.

Szólni akartam, de nem engedte.

Halgasson végig, közbeszólás nélkül, türelmesen s aztán ígérje meg, hogy kiveri fejéből ezt a gyerekes ostobaságot, a mit maga szerelemnek nevez s én jutalmul megengedem, hogy kezét csókolhasson s aztán maradjon továbbra is azok, a kik eddig

voltunk: bizalmas, jó barátok, a kik mindig megértik egymást s őszintén elmondják egymásnak gondolataikat. Azt írja, — pedig szóval is elmondhatta volna — hogy szeret engem és főczélja, hogy magáénak mondhasson. Édes barátom, ez valóságos lehetlenség s nagyon csodálom, hogy maga nem találja annak. Lássá pedig nagy hiba, ha tetteinket nem az ész vezérli. Mindketten földhöz ragadt kis exintentiák vagyunk és emberi számitás szerint azok is maradnánk. Mit tévők lennénk mi egymással, mint férj és feleség? Mert abból csak nem élünk meg, hogy maga az én szép szemeimbe bámul s én viszont a bajuszát pödörgetem. Hígyje el, hamar beleunnánk ebbe a sovány multságba, mert a kinek a gyomra kong az ürességtől, annak a csók is eczetes izü. Emléget ugyan összetett nappalokat és éjjeleket, a melyeken dolgozni fog értem, de hát, — s ezt csak beláthatja, nagyon regényes vállalkozás volna s sokkal hétköznapiabban vagyunk, mintsem hogy ilyesmibe belemehtnénk. Végre is a maga atyja nem zsarnok várur s én sem vagyok erdész Ilonkája. Ők nagyon szépen megvoltak, kizárólag egymásnak élve, a világ zajától félrevonultan, de mi, az emberek ezrei közé ékelve, telve igényekkel és külső hiábavalóságokkal, bizony nem követhetjük az ő példájukat. De meg ez áldozat is volna, kü-

Erzsike, Sarkady Lilla, Somogyi Heléna, Hosszfulussy Malvin és Olga, Czeglédy Eszter, Pontos Anna és Giza, Kiszely Erzsé, Truskovszky Margit és Anna, Knutzen Hilda, Messner Irma, Kürcz Paula, Klein Paula, Tretyák Emma, Láng Irén, Fodor Ilona és Etel, Eötvös Anna és Etel, Lossonezy Gizella, Ragályi Ida, Répászky Eta, Kaffka Ilona, Mirka Anna és Ilona, Répászky Ilona.

Asszonyok: Balkányi Balogh Bertalanné, özv. Ambrózy Antalné, Kaffka Ignáczné, dr. Szánthó Bertalanné, Komáromy Gyuláné, Potásy Gyuláné, Dvorszky Lászlóné, Hoitsy Gidáné, Sztankovics Miklósné, Hoitsy Gézané, Kassay Istvánné, Tóth Pálné, Szaffka Pálné, özv. Plank Sándorné, Márky Béláné, Kerékgyártó Berta, Alexy Ilka, Déván Ottóné, Szabó Jánosné, Lieszkovszky Kálmáné, Farkas Jánosné, Martonffy Béláné, Marcsényi Miklósné, Berkovetz Józsefné, Knoblauch Richárdné, Fischer Lajosné, Soltész Nagy Kálmáné, Rácz Jenőné, Dálnoky Nagy Imréné, Prázay Jánosné, Lekky Istvánné, Szerdahelyi Jánosné, Bródy Józsefné, Weisz Józsefné, özv. Schlick Gyuláné, Furmann Gyuláné, Czeglédy Elekné, dr. Grosz Károlyné, Teper Mariska, Petignat Józsefné, özv. Irányi Béláné, Pontos Istvánné, Balog Józsefné, Wolnhoffer Emilné, Bunsch Béláné, Truskovszky Gyuláné, Siess Gyözöné, Mirka Károlyné, özv. Tretyák Jánosné, Fodor Pálné, dr. Tarnay Gyuláné, özv. Sisáry Gyuláné, Máhr Pálné, Hercz Jenőné, Kazai Mórné, özv. Lavotta Albertné, Jezsovics Mihályné, Somogyi Kálmáné, Sarkady Józsefné, Szép Mariska, Katona Józsefné, özv. Vay Józsefné, Kürcz Józsefné.

A négyeseket 90 pár tánczolta.

F-s.

— **Főispánunkról.** Báró Vay Elemér vármegyénk közszeretben élő főispánjáról a fővárosi lapokban kalandos híreket közöltek

lönösen a maga részéről. Hiszen az a szem, a miért most úgy lelkesedik, hamar elveszti a tüztét, a karcsu termet elformátlanodik s higgye el, oktalanság volna magától, egy keserves hosszú életen át nyögni csak azért, hogy a maga gyermekes meggondolatlansága engemet is elragadt. Nem, édes barátom, ebbe nem lehet belemenni, ha az ember az észnek föltétlen hiva.

Elhallgatott. Félig szomorúan s félig vizsgálódva emelte reám szép kék szemét.

Végtelen elkéserítettek ezek a borzasztóan megfontolt szavak. Szólni akartam, hogy ne kinozzon tovább, de nem jött hang a nyelvemre, mintha valami láthatatlan kezek fojtogatták volna a torkomat, kapdostam a levegő után.

Megszánt s mindkét kezét az enyémre helyezve, csendesesen, engesztelően beszélt tovább.

— Értsen meg és ne magyarázza félre szavaimat. Higgye el, mindkettőnk érdeke kívánja, hogy így beszéljek s ezt maga is be fogja látni rövid idő múlva. Én biztosra veszem, hogy a röpke mézeshetek után arra a keserű tapasztalatra jutnánk, hogy elhamarkodtuk a dolgot, hiszen maga még ugyis igen fiatal — s kölcsönös jó tulajdonságaink és összeköttetéseink révén jobb módot is biztosíthatunk magunknak egy okos házassággal és ma, mikor minden életrevaló

a napokban. Hirül adták ugyanis, hogy főispáni állásáról már beadta lemondását s utódjául gróf Serényi Béla országgyűlési képviselőt fogják kinevezni. Ezek a híresztelések — mint örömmel értesültünk — minden alapot nélkülöznek. Báró Vay Elemér főispánnak eszé ágában sem fordult meg az a gondolat, hogy állásáról lemondjon; sőt mióta isten jóvoltából mindnyájunknak örömeire visszanyerte egészségét, fokozott munkakedvvel készül fontos állásának betöltésére. A mit főispánunkról ez idő szerint irhatunk, az csak annyi, hogy üdülési szempontból néhány hétre Tolbach fürdőbe utazott.

— **Külföldi kitüntetések.** Miklós Ödönt, a szirmabessenyői kerület országgyűlési képviselőjét, volt földmivelésügyi államtitkárt a belga király a Lipót-rend lovagjává avatta s a rend keresztjével tüntette ki. — A brüsszeli országos kiállításon, a kiállítás körül szerzett érdemekért, királyi kitüntetésben részesült Herz Zsigmond, ki a *lovag-keresztet* kapta és a diósgyőri vas- és aczélgyár, mely a „Grand-prix“-et nyerte el.

— **Szent-iványi Árpád beigtatása.** Csak néhány nap választ el bennünket attól a naptól, midőn az ág. hitv. evang. egyház főpapjai és világi jeles férfai városunkban összejönnek, hogy Szent-iványi Árpád országgyűlési képviselőt a tiszai egyházkerület felügyelői hivatalába ünnepélyesen beigtassák. Jelen lesznek az ünnepélyen báró Prónay Dezső egyetemes felügyelő, Radó Kálmán, Laszkáry kerületi felügyelők, Sárkány Sámuel, Baltik Frigyes és Gyurácz püspökök, Horánszky Nándor s az egyház több kitűnősége. Az ünneplő egyházzal — azt hisszük — együtt fog ünnepelni városunk összes közönsége felekezetkülönbség nélkül; résztvesz abban az örömben, melyet egyik testvérhitfelekezet érez. Ennek nyilvánvaló bizonyágául a főutcai háztulajdonosok bizonyára megteszik azt, hogy *házaikat az ünnepi alkalomra föllobogózzák.*

— **Kinevezés.** Lekky István földmivelésügyi miniszteri segédtitkárt ő Felsője a király miniszteri titkárrá nevezte ki.

— **Elöléptetés.** Polgár György miskolci kir. kath. gimnáziumi igazgatót a vallás- és közoktatásügyi miniszter a VIII-ik fizetési osztály első fokozatába léptette elő.

ember arra törekszik, hogy miről kényelmesebb megélhetést teremtsen magának, miért képeznék épen mi kivételt? Igaz, emleget valami öngyilkosságot is, de e fölül teljesen nyugodt vagyok. Nem mondom, hogy hatni akart reám azzal a sötét kijelentéssel; csak épen erőt vett rajta a gyermekes érzélgősség, de hát ezt nem vehetem rossz néven egy gyerekembertől. Majd ha kigyomláta a fejéből ezeket az éretlen, vadhajtásokat, szívesen fogok vitatkozni magával az élet problémái fölött s aztán, ha ebbe beleununk, mint két jó testvér, összefecsegünk mindenféle bolondos együgyűségeket. Magának oly jól áll az ilyesmi.

Szó nélkül csókoltam meg felém nyújtott kis kezét. Az ajtóban még egyszer találkozott tekintetünk. Mintha egy könnyesepp rezgett volna a pilláján, hirtelen hátat fordított.

Az udvarról önkénytelenül benéztem az ablakon, hogy megegyszer lássam. Hátradőlve ült karos székében, a leáldozó nap végső sugarai pajzánul csókolgatták sápadt arcát, aranyos fűrteit. Fogaival idegesen rágcsálta duzzadt, piros ajkát, miközben formás ujjáival lecsukott szemét dörzsölgette.

Felizzgatta a sok beszéd és a szobát megfeküdte az erős cigaretta füst.

Tapló.

— **Halálozás.** A régi hivatalnok-világ egyik szeretett és tisztelt alakja távozott el közülünk a halál birodalmába. Csomós Zsigmond, a miskolci kir. törvényszék kiérdemült irodaigazgatója az, a ki hosszú 74 évi küzdelem után immár nyugodni tért. Városunk és vármegyénk intelligens közönsége között alig van valaki, a ki ne ismerte volna a páratlan humoru, jó kedélyű „Zsiga bácsi“-t, a ki teljes életét a közszolgálatnak szentelte. Ifjú korában esküdt, szolgabíró volt, a közigazgatásnak a törvénykezéstől történt elválasztása után a kir. törvényszék irodaigazgatója lett. A szorgalomnak és pontosságának példányképe volt, a ki a komoly hivatalos akták közé is bevitte kedélyének aranyos humorát s öröme volt annak, a ki vele akár hivatalosan, akár magánaton érintkezhetett. Ilyen hivatalnokok nem igen teremnek. Nagyon természetes, hogy az ilyen ember lelke, életető eleme volt minden társaságnak. A baráti társaságot azonban igen megválogatta. Körülbelül harminczöt éve lehet annak, hogy ők négyen vagy öten egy asztaltársaságot alakítottak. A társaság tagjai egy meghatározott vendéglőben minden este 7 órára — ha vihar volt vagy jégeső esett is — összejöttek és 10 óráig vidám beszélgetés, anekdotázás között töltötték el az időt. Az ártatlan mulatozókat a közönség az utóbbi időben „*nihalisták*“-nak nevezte el. Az isteni gondviselés hosszú évek során át megtartotta együtt a társaságot, a mult évben azonban sort vágott közöttük a halál. Most már „Zsiga bácsi“ is elment. Családot nem alkotott. Koporsóját a jó barátok és a tisztelők nagy serege vette körül, hogy könyeikkel áldozzanak annak az emlékek, mely az emberek szívében kitörülhetlenül megmarad. Temetése vasárnap délután nagy és impozáns részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

— **Gyászhir.** Az alsó-borsodi ev. ref. egyházmegye lelkészi karának nagy és mély gyásza van. Tóth Sámuel, geleji lelkész, életének 68 ik évében a halál álmára hajtotta fejét. Az ősz lelkipásztor temetése szombaton délután a vidék papságának és hiveinek impozáns részvéte mellett ment végbe. Koporsója fölött Szabó József nagy-mihályi lelkész mondott megható szép imát, a sirnál pedig Illyés János harsányi lelkész bucsuzott el az általános tisztelt és szeretett pályatárstól. A veszteség fájdalma által mélyen lesújtott család a következő gyászjelentést adta ki: Özv. Tóth Sámuelné Mokry Emilia mint neje; Tóth Dániel nejevel, gyermekeivel, Tóth Lajos nejevel, gyermekeivel, özv. Pásztor Lajosné Tóth Klára gyermekeivel mint testvérek; Forrai Györgyné Kun Mária, mint unokahuga, Kun Lajos mint sógora; Mészáros Bálintné Mokri Piroska, mint sógornéja mély fájdalommal tudatják Tóth Sámuel geleji ev. ref. lelkésznek élete 68-ik, boldog házassága 20-ik évében f. hó 1-én történt gyászos elhunytát. A megboldogult hült tetemei f. hó 3-án, délután 1/23 órakor fognak a geleji sirkertben örök nyugalomra helyeztetni. Gelej, 1898. július 1. Áldás és béke porai felett!

— **Alapkö-letétel Diósgyőrött.** A diósgyőri ág. hitv. evang. egyház új templomának alapkövét szép és lélekemelő ünnepélyesség között tette le. Az ünnepélyen városunkból és vidékéről számosan vettek részt. Az ünnepély vasárnap délután 3 órakor isteni tisztelettel vette kezdetét, melyet a régi imaházban tartottak. Az isteni tiszteletet Kovács Sámuel énekvezér vezetése alatt a dalárda éneke nyitotta meg. Ezután Nemes Károly diósgyőri lelkész mondott szép alkalmi imát. Majd Zelenka Pál püspök lépett az oltár elé s a tőle megszokott kézzszólással, eszmékben gazdag, remek beszédet tartott. Az isteni tiszteletet Turóczy Pál főesperes buzgó imája zárta be. Ezután a résztvevő közönség az építendő templom színhelyére vonult, a hol az alapkövet letették és befalazták. Majd a kalapácsütések következtek, melyet Zelenka Pál püspök, az egyes egyházak képviselői,

egyesek, sőt nők is tartalmas, rövid beszéd kíséretében tettek meg. Az ünnepélyt a dalárda éneke fejezte be. A közönség ezután a paplakban, később a fürdőben fehér asztal és czigányzene mellett vidám mulatozással töltötte el ezt az emlékezetes napot.

— **A miskolci tűzoltó-egylet** parancsnoksága Szombathy Sándor helyettes főparancsnok elnöke alatt szombaton délután ülést tartott. Az ülés hangulatát a nem rég elhunyt főparancsnok elvesztése fölött érzett mély gyász uralta. A gyásznak és veszteség fájdalmának érzete szabott irányt a határozatok meghozatalának. Az egylet nem tud örülni akkor, a mikor gyásza van; ez okból elhatározta, hogy fennállásának 25 éves jubileumát ez évben nem tartja meg, hanem azt a jövő 1899-ik év augusztus hó 20-án fogja fenyves, országra szóló ünnepséggel megünnepelni. (Akkorra talán az országos szövetkezet kongresszusát is Miskolcra lehetne hívni. Szerk.) A főparancsnoki állás betöltésére vonatkozólag az ülés abban állapodott meg, hogy — miután arra az egylet általános bizalma Szombathy Sándor h. főparancsnokot jelölte — ennek az állásnak betöltése nem sürgős, azt csak a rendes évi közgyűlésen kívánja betölteni. Szombathy Sándor h. főparancsnok a „*Fizetéses tűzoltók szolgálati szabályzatát*“ elkészítvén, a parancsnokság elé terjesztette. A kiváló gondolat és szakértelemmel készített szabályzatot a parancsnokság elfogadta s annak megalkotásáért köszönetét és elismerését jegyzőkönyvileg kifejezte. Végül Láng Ottó hírlapíró társunknak az önkéntes tűzoltó-egylet huszonöt éves történetét tárgyzó munkáját örömmel vette tudomásul s annak áttekintését és kinyomatását egy háromtagu bizottságra bízta.

— **A nyári szinkör.** Baranyai Mihály szini igazgató szintársulatával a mai nap folyamán érkezik városunkba s holnap, azaz csütörtökön megkezdik előadásainak sorozatát. Holnap, azaz július 7-én bemutató előadás gyanánt a „*Nő-szabó*“ című rendkívül érdekes újdonságot adják elő. Pénteken szünnap lesz. Szombaton „*Niobe*“, vasárnap a „*Geleji kis király*“, hétfőn a „*Boszorkányvár*“ kerül színre. Bérleteket csak a négy bemutató előadás után fognak eszközölni. Mától fogva tehát megélnék a „*Balaton kávéház*“ környéke. Városunk arany-ifjusága délelőttönként nem a színház tájékán, hanem a Thalia-templomávé avatott „*Orpheum*“ előtt fogja sétáit rendezni, hogy a szőke és barna papnőkben gyönyörködjenek.

— **Gyermek multság.** A Szeles-utczában levő városi óvoda kisdud növendékeinek f. 1898 évi július 10-én, vasárnap délután az óvoda helyiségében vers, dal, játék és táncz-csal egybekötött nyári multságát fog tartatni. Kezdeté fél 3 órakor. Belépti-díj tettség szerint. Kedvezőtlen idő esetén a multság a következő nap, azaz hétfőn délután fog megtartatni.

— **Megindultak az emeletes ládák és kufferek** a vasuti állomások felé, a robogó hintón csak nagy ügygyel-bajjal fér el ezektől maga a kocsi és hátul az üléseken izadnak a vándorok, a kik menekülnek a hőség elől a — hegyek közé, erdők mélységibe, szőlők lugasaiba, tengeri fürdőkbe. Mennek, mintha a nap lángkorbácsal hajtana őket, elmennek fárasztó, nagy utakra egy kis tiszta levegőért. Miskolcz nagy közönséget ad nemcsak a hazai, de a külföldi fürdőknek is. Sőt tán több miskolci lebzsel az idegen fenyők között, mint a magyar fürdőkön. Karlsbad, Ischl, Marienbad, Gleichenbergben minden saisonban egész sereg miskolci „*Kurgast*“ keres üdülést és egészséget, de sokan mennek további tengeri fürdőkbe is. A magyar fürdők közül miskolciak mindig találhatók nagy számban leginkább Tátrafüreden, Szliácson, Bártfán, a hol már sok miskolci beteg nyerte vissza az egészségét. A harmadnapos forrás csak úgy söpri ki a városból a publikumot a szélrözsa minden irányába. Szóval megy, bujdosik mindenki a

forró nyári napok elől ismeretlen tájakra. Magas, bércezes hegyek, örökzöld fenyvesek közé. A forró vidékről a hűs, arnyas fürdőhelyekre, a melynek levegője szinte hideg a lépten-nyomon felbukkanó jéghideg vízü kristály hegyi patakocskáktól. Kávéházakban, vendéglőkben mindenfelé látni jegyzetekkel foglalkozó embereket. A márvány-asztalon kiterítve van a sok papír. Térkép, vasuti kalauz, hegyezett irón és tiszta papír. Ir. jegyzet mindenki, a ki csak utazni készül. Pedig sokan vannak ilyenek. A kik idehaza maradnak, azok is eltűnnek a városból. Elbujdosnak, elhúzódnak a szőlők közé. Ha aztan elmúlik a nyár, lehül a levegő, megszűnik a tikkasztó forróság, akkor újból zajos lesz a város. Egyszerre itthon lesz mindenki, a ki most megy, fut, rohan, menekül a forró nyár elől.

— **Ki akar katonatiszt lenni?** Szép és diszes állás a katonatiszti állás, a magyar ifju mégsem igyekszik erre a pályára. Borsodvármegye a Ludovika-akadémián létesített alapítványi helyére nem tudott egy megyéneli ifjut találni, a ki a katonatiszti pályára száná magát. A sikertelen pályázat miatt dr. Tarnay Gyula alispán a pályázat határidejét meghosszabbította s arra vonatkozólag a következő pályázati hirdetményt bocsátotta ki:

Pályázati hirdetmény. A Borsodvármegye közönsége által létesített honvédségi ludovika-akadémiai alapítványi helyére a „*Borsod*“ heti lap folyó 1898. évi 16-ik számával, április hó 20-án megjelent hivatalos értesítőben 3425/ai 98. sz. a. közzétett pályázati hirdetmény nem vezetett kellő eredményre, borsodmegyei illetőségű pályázó nem jelentkezett s így vármegyénk törvényhatósága nem volt azon kedvező helyzetben, hogy arra megyéneli ifjut mutathasson be. Minthogy a nagyméltósági m. kir. honvédelmi miniszterium f. évi 40.740. XIV. 98. sz. a. kelt leirata értelmében az 1898/99-ik iskolai év kezdetén betöltendő ezen alapítványi helyre vonatkozólag a bemutatásra kitérve volt határidőt folyó 1898. évi augusztus hó végéig meghosszabbította s az azzal egybekötött bemutatási jogot vármegyénk van hivatalos gyakorolni; ezen alapítványi helyre ezennel újabb pályázatot hirdetek. Felhívom ennél fogva mindazon megyéneli illetőségű gymnasialis vagy realiskolai VIII. osztályt sikerrel végzett ifjakat, kik a katonai pályára lépni óhajtanak, s arra magukban hivatást is éreznek, hogy erre vonatkozó szabályszerűen felszerelt pályázati kérvényüket hozzám folyó 1898. évi augusztus hó 1-ig minden esetre terjeszszék be. A pályázathoz megkivántató részletes kellékekről tájékozást nyújt a nagyméltósági m. kir. honvédelmi miniszterium által 1898. évi márczius havában 18.643/XIV. 98. sz. a. kibocsátott s általam a „*Borsod*“ helyi lap hivatalos értesítőjének folyó évi április hó 6-án megjelent számában 3218/ai. 98. sz. a. közzölt pályázati hirdetmény, mely különben — hivatkozott alispáni szám alatt, a vármegyei központi irattár helyiségében is betekinthető. Miskolcz, 1898. évi június hó 29-én.
Dr. Tarnay Gyula, alispán.

— **Névmagyarosítás.** Grünwald Vilmos m. á. v. üzletvezetőségi tisztviselő vezetéknevét f. évi 55.949. számú belügyminiszteri rendelet alapján „*Lukács*“-ra magyarosította.

— **Betörés.** Az ismeretlen tettes bizonyára úgy gondolkodott, hogy ha már betör valahová, ne csak pénzt, hanem enni és inni valót is szerezzen magának. Ilyenformán *Bambula* János zsolczi kapuban lévő sör-csarnokát tisztelte meg látogatásával szombaton hajnalban. Felfeszítette az utcza nyíló ajtót, feltörte a pénz elhelyezésére szolgáló fiókot, onnan körülbelül 50 frtnyi készpénzt elemelt. Ezután még néhány üveg francia cognacot vett magához és mint a ki dolgát jól végezte, eltávozott. A betörést csak reggel felé az arra járók vették észre.

A rendőrség nyomozza az ismeretlen tettest, azonban ez ideig sikertelenül.

— **Rablóbanda az országuton.** Onga-Ujfalu és Zsolcza községek közt rendezett rablóbanda garázdálkodik, a mely 15—20 tagból áll. Majd minden éjjel megtámadnak s ki fosztanak valakit az országuton. A múltéjjel Ropog János Miskolcziól jövő szekerét támadták meg s pénzt követeltek a kocsi gazdájától, mikor pedig az pénzt adni vonakodott, megragadták, a kocsiól lerángatták és félholtra verték. A hatóság őrzőjáratot rendelt ki a rablótámadások színhelyére.

— **A miskolci borbély-fodrászok** és borbély-fodrász ifjak önképző és olvasó köre első évi rendes közgyűlését tartja meg f. hó 10-én vasárnap délután 3 órakor a Seper-szálloda I. s. emeleti termében. — **Tárgysorozat:** 1. Elnöki jelentés. 2. Pénztárállás kimutatása és leszámolása. 3. A jóváhagyott alapszabályok bemutatása. 4. Összes tisztviselők megválasztása. 5. Indítványok tárgyalása.

— **Meghívó.** A miskolci ipartestület betegsegélyező pénztárának igazgatósága f. hó 10-én, vasárnap, délelőtt 11 órakor rendes havi ülést tart. Tárgysorozat: 1. A múlt június havi s a folyó év I. s. feléről egybeállított pénztárforgalmi kimutatások. 2. Az ipartestület előjáróságának megkeresése egy irnoki állás szervezése és rendszeresítése tárgyában. 3. Miskolcz város tanácsának értesítése a hetijárulék hátralékoknak behajtása tárgyában. Időközben beérkezhető beadványok, számlák s megkeresések.

— **Falkenstein Soma** hírlapárudájában minden bel- és külföldi napi, heti és divatlapra, valamint minden létező politikai újságra épen úgy elő lehet fizetni, mint a m. kir. postahivatalnál. Felkéri a közönséget, hogy a megrendeléseket nála eszközöljék, annál is inkább, mert a n. é. közönség kényelme és előnye szempontjából a bélyeg-költséget is ő viseli. A lapokat, mint eddig, úgy ezentul is a t. megrendelő saját czime alatt, már a vonat megérkezésekor díjtalanul fogja megkapni. Azon előfizetők, kik sorsjegyek birtokában vannak, abban a kedvezményben részesülnek, hogy sorsjegyeiket egész éven át díjtalanul evidenciában tartja, nyereség esetében azonnal értesíti az illetőket. E kedvezmény az osztályosorsjegyekre is kiterjed. Előjegyzéseket a magy. kir. szab. osztályosorsjáték sorsjegyeire az eredeti feltételek szerint már most vesz át.

CSARNOK.

A haragvó Isten.

*Kitört a szörnyű égi háboru,
Dörög az ég, a villámok cikáznak . . .
A gazda térdre hull. És szomorú
Halk szava kél az esdeklő fohásznak:
„Mi jó Atyánk, itt sirunk szent neveddel,
Mindennapi kenyerünket ne vedd el!”*

*Harsogva szól a tornyos fellegekből
Világ ura az esdeklő fohászra:
Véges-végig a határon keresztül
Jégeköt dörgés közt szórja, hányja.
A gazda kél sápadtan és ijedten:
„Süket az ég! Az Isten is kegyetlen!”
S káromkodik, a hogy kifer a torkán,
Orditozik, mint a sebzett oroszán.
És futva-fut a pusztuló határba,
Zilált hajjal a villámló viharban . . .
Keserveit az égre fölkiáltja,
Mikor az ég nagy zengve-zugva harsan:
„Igy, igy, Uram, te nagy, erős, hatalmas!
Ne nézz nyomort, ne földi szenvedést!
A könnyes imádságra ne hallgass!
Csak rajta, rajta! Paskold a vetést!
Hagyd el te is a népet, Istenünk,
Ki téged már csak egymaga imádott!”*

*Mindenki ránc tör, te se légy velünk!
Verd a kalászt, gyümölcsöt és virágot!
... Oly édes volt a pitypalaty danája,
Éledt szívünk szép csattogó szavára.
As a kis fürj hálát zengett neked.
Nekünk reményt... S most mind agyonvered!
Csak rajta, jobban!... Elfogyott a jég?
Megállj, szedek!... Van itt, Uram, elég!
Mind visszahányom, több köved, ha nincs!
Nyujtsd a kezéd!... Ne! Kapd el és suhints!
Suhinthatsz már: nincs mit pusztítanod!
Beteljesült te szent akaratom.
... Én jó Atyám, nem perlek már veled,
Te bölcs vagy: hát dicsértessék neved;
Kicsépelted a telt szemű kalászt jól!
Kivetted az ennivalót a szúnykból!
Most már astán hulló csillag helyett
Hullass az égből mindig kenyeret!
És arra kérlek, mint mindenhatót:
A semmiből fizesd meg az adót!
Villámoddal, mely oly fülhasgató,
Hasíts le sebtiben egy nagy faágat!
Magának abból a földönfutó
Vándorbotot, koldusbotot csinálhat."*

*Dörög az Ur fonséges nagy haragja:
„Ki nyitja ajkát vakmerő panaszra?
Borulj le, féreg, a szímem előtt!
Mit lázadsz, hogy megvertem a mezőt!
Azért fordul el tőletek kegyelmem,
Mert nem hisz már a föld népe se bennem.
Nem mond igaz szívből fakadt imát,
Bálványt farag, arany borjut imád,
Elhagyja a szabadság Istenét,
Eladja a rabságnak mindenét,
Eladja lelkét s vele csúfot úz,
Mely homlokomból pattant tiszta tűz,
Levetkőzi magáról képemet,
Nevem már-már csak agyém, képzelet.
Ledöntétek égi trónomat,
Éreztetem hát sujtó karomat!
Tudjátok meg, vakok, hitetlenek:
Mindent voltam, mindig vagyok s leszek!"*
Pósa Lajos.

A közönség köréből.

Villamos mizériák.

Tekintetes Szerkesztőség!

A tek. Szerkesztőség becses lapja már több ízben tért nyújtott a közérdekű felszólalásoknak; nevezetesen pedig a városi villamos vasut ellenében felmerült panaszokhoz a maga részéről is hozzászólt.

Ilyen természetű ügyet van szerencsénk jelenleg is — a nagyközönség érdekében — a villamos vasut ellenőrzésére első sorban illetékes rendőr-főkapitányi hivatal figyelmébe szíves intézkedés végett ajánlani.

Igen nagy baj az utazó közönségre, hogy a városi villamos-társaság — eddig semmiféle menetrendet ki nem adott. Sem nyárit, sem télit; sem a fővonalára, sem a mellékvonalára szólót.

Erre pedig — a múlt évi megnyitást megelőző műszaki rendőri bejárás alkalmával — a kormány képviselője bizottsági határozattal kötelezte, minek a felvett jegyzőkönyvben határozott nyoma van.

De hát a villamos vasut valószínűleg úgy vélekedik, hogy a közönség van ő érte és nem megfordítva. Mit bánja ő, ha pl. X, ki családjával a sörház-utcza lakásából, — vagy Y, ki a Széchényi-utcza alsó környékéből akar a Népkertbe, vagy a mindszei temetőbe villamos vasuton eljutni, — ha a forgóhidi átszállónál egy félórát, vagy még több

bet kénytelen várakozni és e helyett inkább gyalog teszi meg részben — a már megfigyelt utat. Vagy az szintén egészen közömbös előtte, hogy pl. a vasuti üzletvezetőség hivatalnokai sem a pályaudvarokhoz, sem távollevő lakásaikhoz (pl. a Szentpéri-kapu vagy Szeles környéke) a hivatalból — és viszont el nem juthatnak a meglévő, de nem használható mellékvágányon. A példából elég ennyi is.

Mert hogy e dolgok lehetségeseké válnának — ahhoz szükséges volna a villamos kocsikat a mellékvonalon is szoros menetrend szerint járatni — sőt azt a kis harminckettedrét menetrendet is ki kellene nyomtatni, a mit a nagyközönség szívesen megvenne 2-3 krajczárért! Csak hogy akkor — nos akkor a mellékvonalon is lehetne valamelyes bevétel a villamos társaságnak — a mi most nincs. De hát így már mégis csak a közönséget szolgálja ki — no, meg mellesleg a kormány rendeletének tenne eleget a r-társaság. Ilyen sokat pedig hogy kívánhatunk tőle egyszerre?!

Egy másik öreg hiba a villamos vasut társaság közegei részéről az, hogy fogatkozásait még takargatni igyekszik s a jóhiszemű közönséget sokszor félrevezeti.

Állanak ugyanis a tisztai személypályaudvar előtt — főképp reggel, a vonatok megérkezése idején — „Népkert“ felirású kocsik is. Már több konkrét eset merült fel, hogy a Szemere-utcza végén vagy a „Zöldfa“ környékén lakó polgártársunk hazaérkezésekor ilyen felirású kocsikba ült be — mert hiszen a kocsik felirati táblája e világon mindenütt arra való, hogy az olvasni tudó közönség kérdezősködés nélkül értse meg, hogy hová jut el rajta.

A kedves kalauz-uraságok azonban egy szóval sem említették a beszálló utasoknak, hogy „kérem, ennek a kocsinak hamis a táblája, — nem viszen oda, a hová igéri“. Így történt azután, hogy a jóhiszeműleg jegyet váltott utast — a forgóhidi csomóponton — midőn tévedése kiderült, gorombáskodás közepette (rendőrök emlegetésével) erőszakosan leszállították s a „népkerti“ kocsit vigan csilingelt tovább a Verestemplom felé.

No hát kérem, ezek már nem is „ázsiai állapotok“, hanem inkább a „legsötétebb Afrikában“ eshetnek meg csupán, a mennyiben manapság ott nem lehet a sötétségtől olvasni a táblákat és ha valahol, talán ott nem tudnak még olvasni — az utasok.

Európában azonban a közlekedési eszközök vasuti nemének akár gőz, akár villamososság, akár légnymás, vagy mit tudom én, micsoda hajtja, — egy felhuzott óramű pontosságával és szabatoságával kell járniok. Ezt kívánja tőlük az engedélyokmány, ezt a fizető nagyközönség — sőt maga a részvénytársaság érdeke is!

Miután az imént felsorolt sérelmeket a közönség már huzamos időn át tapasztalja, a nélkül, hogy orvoslás következett volna be: tisztelettel kérjük a t. rendőrkapitányságot, hogy szerezzen a villamos vasuti társasággal szemben érvényt a közönség jogos igényeinek minden tekintetben. Legelső sorban pedig szorítsa arra a villamos vasutat, hogy:

1. Adjon ki nyomtatott menetrendet összes vonalaira.

2. Hogy kocsijait szorosan e menetrend értelmében járassa.

3. Hogyha véletlen körülmények miatt valamely kocsiját a felirati tábla ellenére kellene indítani: úgy vétesse le indulás előtt a már nem érvényes felirati táblát.

4. Végül tévedések esetén s azonkívül is büntesse meg a rendőrség az oly villamos vasuti közegeket, a kik az utazó közönséggel gorombáskodni mernek.

Miskolcz, 1898. július hó.

Több miskolci lakos.

Értesítés.

A 103. képv. 898. sz. alatt el lett határozva a Havlicsek Ferencz és neje tulajdonát képező Alsó Gordon-utcza 12. sz. közben fekvő és a miskolci 7183. sz. tjkben + 1. r. 713/b hrsz. a. bevezetett 57 □-öl területű belsőség megvétele, valamint ezzel kapcsolatban a miskolci 4070. sz. tjkben foglalt, Miskolcz város közönségének tulajdonát képező 6909/b. hrsz. ingatlanból a b/1 osztóval jelölt 332³/₄ □-öl területű résznek Árva Pál részére való cserébe adása Árva Pál azon ingatlanáért, mely a miskolci 7081. sz. tjkben a 4762/b/2. és 4762/b/4. hrsz. a. 169³/₄ öl területtel van bejegyezve.

Ezen 103. képv. 898. sz. közgyűlési határozat a közigazgatási igazgatói hivatalban f. évi június 28-tól július 28-ig terjedő 30 napi közszemlére kitétetik.

Miről a közönség azzal értesítettik, hogy ezen közgyűlési határozat és egyezségi szerződés bárki által megtekinthető és ellene felelbezés adható be.

Kelt Miskolczon, 1898. június 23-án tartott közgyűléséből.

Diószeghy, v. főjegyző. Soltész, polgármester.

Hirdetmény.

Az országgyűlési képviselők választására jogosultaknak a kiigazító küldöttségek által készített és 1899. évre érvénynyel bíró névjegyzéke az alólírt központi választmányi ülésében megvizsgáltatván és úgy a déli, mint az északi választó kerületekre nézve külön betűrendben összeállítatván, midőn ezek az 1874. évi XXXIII. t.-cz. 43., 44., 45., 46., 47. és 53., valamint az 1877. évi XVIII. t.-cz. 1. és 2. § ai értelmében ezen közszemlére kitétetni rendeltetnek, — a most felhívott törvények alapján a közönség, illetőleg azok, kik magukat a választásra jogosultaknak vélik, a következőkre figyelmeztetnek:

A fentebb említett betűsoros névjegyzékek f. é. július 5-től ennek 25-ik napjáig bezárólag a városi közig. igazgató hivatalban reggeli 8 órától déli 12-ig a közig. igazgató jelenlétében megtekinthetők, illetőleg az ezen névjegyzékek elleni felszólalások folyó évi július 5-től 15-ig bezárólag benyújthatók, mely felszólalásokat, vagyis kiigazítás iránti kérvényeket a névjegyzékekkel együtt a fentebb kitézett napokon délután 2 órától 5 óráig lemásolni mindenkinek szabadságában áll.

A névjegyzék ellen saját személyét illetőleg bárki felszólalhat.

A felszólalások írásban adandók be és egy beadványon több egyénre vonatkozó felszólalás is foglalható.

A felszólalónak kívánságára a beadványról térítvény adatik.

A felszólalásokat, illetve a kiigazítás iránti kérvényeket mindenki megteheti s azokra f. évi július hava 16-tól 25-ik napjáig bezárólag írásban észrevételeket nyújthat be; az észrevétel minden beadványhoz külön adandó be.

A felszólalások és az azokra tett észrevételek alólírt központi választmányhoz intézendők és a szükséges okiratokkal felszerelve, az ezek gondozásával megbízott városi igazgató kezébe nyújthatók be, ki úgy a felszólalásoknak, mint az észrevételeknek külön sorrendben leendő beírtatására kellőleg utasított.

Ezekből mindenki tájékoztatást és utasítást nyerhetvén törvényadta jogainak mikénti gya-

korlására, úgy a kitűzött határidők, mint az eljárási módok pontos megtartása a közönségnek újabb és annival is inkább figyelmébe ajánlatik, mert az ezek meg nem tartásából eredő joghátrányokat mindenki csak magának fogja tulajdoníthatni.

Kelt Miskolczon, a központi választmány-nak 1898. évi június hó 17-én tartott üléséből.

Soltész N. Kálmán, Krizsanovszky József,
kp. vál. elnök. kp. vál. jegyző.

Malom-felszerelések eladása.

A Miskolcz város által megvásárolt ugynevezett Takács-féle alsó-malom belszerkezete, kövek, kerek stb., f. hó 13-ik napján d. e. 8 órakor a helyszínen tartandó nyilvános árverésen a tárgyak minősége szerint részletenként készpénz fizetés mellett el fognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1898. július 3-án.

Soltész, polgármester.

Szerkesztői üzenetek.

Tapló. Kezdetnek jó, de csakis így: sok ki-huzással és javítással. Gyakorlat teszi a mestert! Sziveskedjék máskor a kéziratot a papirosnak csak az egyik oldalára írni.

Műpártoló. Hogy mikor kezdődnek meg az előadások, azt még mi sem tudjuk. Annak idején közzé lesz téve, csak tessék egy kicsit várni.

Sáríka. Rovatvezetőnk nincs jelenleg idehaza s így a választ csakis legközelebbi számunkban adhatjuk. Üdvözlét.

A hű szerető. Nem közölhető. Sok benne a tulzás és áradozás, az egész tizenkét oldalt kettőre lehetne reducálni.

Kis kíváncsi. Legközelebb válaszolunk.
M. Kálmán urnak. Teljesen ismeretlen előtünk. Bővebb felvilágosítást kérünk.

Nyári est. Alkalmadtán sorát ejtjük.
Idához. Nem üti meg a mértéket.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos.

Ruttkay Menyhért.

577. sz.
bv. 1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a miskolczi kir. jbiróság 1898. évi 7866/polg. számú végzése következtében dr. Frankfurter Sándor miskolczi ügyvéd által képviselt, Goldner és Wenzlovsky bej. cég javára, Buck Miklós ellen 59 frt s jár. erejéig 1898. évi május hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 560 frtra becsült consol-asztalok tükrökkel, toillettükrök, forgó fodrász-székek, képek, vaságy, éjjeli szekrény, órák, szalvéta-prés, függőlámpa, ruhatartók, lámpák, schiffonok, nyoszolyák, kredenz, tükör, asztal, függőnytartók, mosdóasztal mosdó-edényekkel, mosdószekrény, illattartó-szekrény- és álló ruhafogasból álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a miskolczi kir. jbiróság 898. III. 133/1. sz. végzése folytán 59 frt tökekövetelés, ennek 1898. évi február hó 17. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 31 frt 81 krban bíróság már megállapított s jelen árverési költségek erejéig Buck Miklós ellen 1898. évi július hó 7-ik napján d.-e. 11 órakor Miskolczon, Serház-utca 64. sz. a. borbély-üzlethelyiségében és szintén 1898. évi július hó 7-ik napjának délutáni 2¹/₂ órája Uj-Diósgyőrben borbély-üzlethelyiségében és innen folytatólag Uj-Diósgyőrben lévő lakásán eszközlésére határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycik 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1898. június hó 22-én.

Skopecz Kálmán,

kir. bir. végrehajtó.

Vízvezetékek, kutak,
closetek,

fürdőberendezések

eszközlését szavatosság mellett elvállalja

HERCZ JENŐ

gépgyára

Miskolczon.

A „SANTAL EGGER“

kiváló gyógyerejű készítmény. Feleslegessé teszi a Copaivát és Cubebát. Felülmúlja pontos és biztos hatásban eső, hólyag- és vesebántalmaknál a külföldi gyártmányok legjobbját. A **Hamelis Injectióval** egyetemben használva a legmakacsabb folyást megszünteti. 1 üveg (40 darab) ára 1 frt 50 kr., a pénz előleges beküldése mellett postán bérmentve 1 frt 70 kr., 2 üveg 3 frt 20 kr., 2 üveg injectió és 1 üveg Santal Egger bérmentve 3 frt 25 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a „Nádor“-hoz Budapest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Miskolczon Balog József, Baruch Gyula, Rácz Jenő és Szabó Gyula dr. gyógyszerész uraknál.

Szolid és pontos kiszolgálat!

„CZELKA“ TEJFORRALÓ

a tej kifutását és kozmásodását megakadályozza.

ENGEL IGNÁCZ

vaskereskedő MISKOLCZON, a „Lloyd“-szállodával szemben.

Ajánlja minden háztartásban nélkülözhetlen osztrák és magyar szab.

„Czelka“ tejforralóit,

a mely a tej kifutását, kozmásodását és odaégését megakadályozza, ha lángon áll is. **Felügyelet szükségtelen!**

NAGY RAKTÁR:

KONYHA-EDÉNYEK ÉS KONYHABERENDEZÉSEK,

gazdasági és iparos szerszámok,

ÉPÜLET- ÉS BUTORVASALÁSOK.

gépszíjak és gépszerelemek,

„GARVENS“ KUTSZIVATTYUK,

fegyverek, töltények, m. k. löpor- és löszerekben.

Szolid és pontos kiszolgálat!

Hirdetés.

A méltóságos és főtisztelendő egri káptalan kezelése alatt levő Bük-Sebe róm. kath. árvaalapítvány kötelekebe az 1898/9. iskolai évtől kezdődő 300 frtos évi segéllyel néhány fiu és leány árvagyermek lesz felveendő.

Ezen segélyezésért folyamodhatnak törvényes házasságból Borsodmegyében született róm. kath. vallású, vagyontalan árvagyermek, kik 8-ik életévüket betöltötték.

Ha az élő szülék elmeháborodottak vagy keresetképtelenek, úgy tekintetik, mintha nem élnének.

Folyamodók illető plébánosai által is aláírt folyamodásaikat a kérelmező árvanak 1) keresztlevelével, 2) szüleinek elhunytát, továbbá a közvetlen családtagok számát és életkorát igazoló lelkészi bizonyítvánnyal, 3) esetleg az élő szülő elmebaját vagy keresetképtelenségét, továbbá mindenesetre a vagyontalanságot igazoló községi bizonyítvánnyal, 4) az árva tanulási képességéről és erkölcsi viseletéről tanuskodó iskolai bizonyítvánnyal, végül 5) az árva testi épségéről szóló orvosi bizonyítvánnyal felszerelve folyó 1898. évi augusztus 1-ig alólírotthoz Egerbe küldjék be.

Kelt Egerben, 1898. évi június hó 30-án.

Begovcsevich Róbert,

v. püspök, mint Bük-Sebe r. k. árvaalapítvány gondnoka.

SZABÓ GYÖRGY és TÁRSA

kőbánya és mészégető-vállalat
MISKOLCZ, SZÉCHENYI-UTCZA 56. SZÁM.

Van szerencsénk a t. cz. építész urakat és építő közönséget tisztelettel értesíteni, hogy

I. rendű fehér meszet

a legjutányosabb árak mellett szállítunk.

Megrendeléseket úgy helyben, mint vidékre 100 métermázsán felül bármily mennyiségben elfogadunk s azonnal szállítunk.

Elvállaljuk továbbá úgy **zúzott kövek**, mint mészégetéshez szükségelt **mészkövek** szállítását is.

A n.-érd. közönség becses megbizásait kérve s pontos kiszolgálatról előre is biztosítva, vagyunk

Szabó György és Társa.

MIHALOVITS-féle

Harmat-Créme

Arcszépítő kenőcs

- A Harmat-Créme a legjobb arcoszépítő s később-ápoló kenőcs, mely üdévé, puhává, fehérré teszi az arcz bőrt.
- A Harmat-Créme sem ólmot, sem higanyt nem tartalmaz s teljesen ártalmatlan hatású.
- A Harmat-Créme nappal is használható, miután nem zsíros s a poudert jól állja.
- A Harmat-Créme nem teszi fényessé az arczot s fehériti a bőrt.
- A Harmat-Créme kiváló jó hatású mindennemű bőrbajoknál; pattanások s mitesszerek (bőr-akák) elmulasztására, napégette s szélkifujta arcznál, s kéznél.
- A Harmat-Créme teljesen zsirtalan, habszerű, jó illatu arcoszépítő egy tégelyének ára egy korona.
- A Harmat Szappan, mely a Créme hatását fokozza, darabonként 35 kr

Főraktár a készítő MIHALOVITS I. gyógy-szerésznél Debreczenben.

Miskolcson kapható:

BARUCH GYULA úr gyógyszer-tárában.

SZERENCSE-SZÁMOK

csak

Falkensteinnál!

Titoktartás biztosított.

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeresemény.

Szerencse-számok csak Falkensteinnál!

Magy. kir. osztálysorsjegyek.

Huzás már e hó 6. és 7-én.

EREDETI ÁRAK:

Egy egész sorsjegy 32 frt. | Egy negyed sorsj. 8 frt.
Egy fél sorsjegy 16 frt. | Egy nyolczad sorsj. 4 frt.

A kihuzott nyereseményekről t. vevőimet azonnal értesítem.

Nálam vásárolt sorsjegyek bélyegzőmmel vannak ellátva.

FALKENSTEIN SOMA

bank- és váltó-üzlete

MISKOLCZON, Színház-épület.

Nyeresemény	Korona
1 a	80000
1 a	30000
1 a	20000
1 a	15000
3 a	10000 30000
5 a	5000 25000
8 a	2000 16000
10 a	1000 10000
70 a	500 35000
4900 a	130 637000
5000 nyer.	K. 898000

Szerencse-számok csak Falkensteinnál!

100,000 sorsjegy, 50,000 nyeresemény.

Falkensteinnál!

SZERENCSE-SZÁMOK

Korrekt, elegáns, hibátlan munka!

WAGNER ÉS SZELÉNYI

gőzerőre működő, a kor igényeinek megfelelő, divatos betűnemekkel és sajtókkal felszerelt

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

MISKOLCZON

készülnek: bármily terjedelmű művek, naponként vagy hetenként megjelenő hírlapok, folyóiratok, pénzügyi kimutatások, zárszámadások, táblázatok fekete és színes vonalzással, lakadalmi és bál meghívók, körlevelek, falragaszok, árjegyzékek, cégnyomások levélpapír- és borítékra, czimkártyák, számlák, gyászjelentések, czimkéek, névjegyek, táncrendek és minden a nyomdászat keretébe vágó, itt fel nem sorolt, egyszerű avagy több színben nyomandó munkák.

Áraink *bármivel szemben is reálisak*, a megrendelés minősége- és mennyiségéhez mérten aránylag igen jutányosak, miről t. megrendelőink már eddig is személyesen meggyőződést szerezhettek. Elvünk: a papíron elmondottakat tényekkel is bizonyítani, miért is ajánlatunknál a hangzatos: „minden versenyt legyőző“ kifejezések használatát fölöslegesnek tartjuk, s kérjük t. megrendelőinket, hogy állításunk igaz voltáról személyesen meggyőződni sziveskedjenek.

Jutányos árainkról tessék személyesen meggyőződni.

Gyors és pontos kiszolgálát!

Jutányos árainkról tessék személyesen meggyőződni!

Jutányos árainkról tessék személyesen meggyőződni!